**Eerste Kamer der Staten-Generaal** **I**

Vergaderjaar 2026-2027

**37 025** Wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met de internationaal overeengekomen veiligehavenregels in het Side-by-Side-pakket en een aantal overige technische wijzigingen (Wet veiligehavenregels Wet minimumbelasting 2024)

**B** **NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG**
Ontvangen 27 november 2026

*1. Inleiding*
Het kabinet heeft met interesse kennisgenomen van de vragen en opmerkingen van de leden van de fracties van PRO en Volt.

Hierna wordt bij de beantwoording van de vragen zo veel mogelijk de volgorde van het verslag aangehouden, met dien verstande dat gelijkluidende of in elkaars verlengde liggende vragen tezamen zijn beantwoord.

*2. Verplichtingen Side-by-Side-pakket*
De leden van de fractie van PRO vragen of de gemaakte internationale afspraken Nederland verplichten tot wettelijke implementatie dan wel in hoeverre de afspraken uit het Side-By-Side akkoord los daarvan doorwerken. Het antwoord op deze vragen heeft meerdere lagen. De eerste laag betreft de juridische status van de afspraken in het IF, waaronder het Side-by-Side-pakket. Het IF noch de OESO kunnen bindende wetgeving vaststellen. De OESO regels over de minimumbelasting, in de vorm van de OESO-modelregels, commentaar of de nadere regelgeving in de vorm van administratieve richtsnoeren, werken daarom niet direct door in de Nederlandse rechtsorde. Nederland heeft evenwel bijgedragen aan de totstandkoming van deze afspraken binnen IF-verband en heeft zich – net als alle andere EU-lidstaten – gecommitteerd aan deze afspraken. Om de naleving van de verplichtingen uit deze internationale afspraken te verzekeren is daarom ook een OESO peer review proces afgesproken waarmee wordt beoordeeld of nationale maatregelen “kwalificerend” zijn in de zin van de OESO afspraken. De status van een kwalificerende maatregel is van belang om de rangorde tussen de verschillende maatregelen te bepalen en daarmee ook welke staat dient te heffen ten aanzien van een laagbelaste entiteit.
De tweede juridische dimensie die relevant is, is de EU-richtlijn minimumniveau

van belastingheffing[1]. Deze richtlijn is gebaseerd op de OESO-modelregels inzake de wereldwijde minimumbelasting. Nederland is verplicht om deze richtlijn in nationale wetgeving te implementeren. Nederland heeft aan deze verplichting voldaan door de regels voor de wereldwijde minimumbelasting per 31 december 2023 op te nemen in de Wet minimumbelasting 2024.
De derde juridische component betreft de verhouding van het Side-by-Side-pakket met artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. In haar mededeling van de Europese Commissie van 12 januari 2026 heeft de Europese Commissie bevestigd dat de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket via artikel 32 toepassing vinden in de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing.[2] Nederland deelt deze conclusie en is – zoals reeds opgemerkt – bovendien gebonden aan de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Het kabinet acht zich daarom verplicht om de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket in wetgeving op te nemen.

*3. Gevolgen niet aannemen wetsvoorstel*
De leden van de fractie van PRO en Volt vragen naar de gevolgen in het geval dat het onderhavige wetsvoorstel niet wordt aangenomen. Daarnaast vragen de leden van PRO of een Amerikaanse multinationale onderneming de internationaal overeengekomen veiligehavenregel kan afdwingen voor de rechter indien Nederland deze veiligehavenregel niet opneemt in nationale wetgeving. Indien het wetsvoorstel niet wordt aangenomen, ontstaan juridische onzekerheid en complicaties voor de belastingheffing en de uitvoering, met mogelijke budgettaire en internationale gevolgen. Deze vergaande gevolgen zullen hierna worden uiteengezet.

In de eerste plaats ontstaat een verschil tussen de bestaande Nederlandse wetgeving en de veiligehavenregels die volgens het kabinet op grond van artikel 32 van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing3 moeten worden toegepast. Het kabinet acht zich – zoals reeds opgemerkt – op grond van deze bepaling verplicht de veiligehavenregels uit het Side-by-Side-pakket in nationale wetgeving om te zetten. Alle EU-lidstaten hebben met deze afspraken ingestemd. De

[1] Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022, tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, PbEU 2022, L 328/1.
[2] Mededeling van de Commissie – De overeenkomst over veilige havens in het inclusief kader van de OESO en de pijler 2-richtlijn (C/2026/253), http://data.europa.eu/eli/C/2026/253/oj
[3] Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022 tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, artikel 32. Zie ook de Mededeling van de Commissie van 12 januari 2026, C/2026/253

Europese Commissie heeft in haar mededeling van 12 januari 2026 bevestigd dat deze afspraken toepassing vinden binnen het richtlijnkader. Het niet aannemen van het wetsvoorstel neemt die verplichting niet weg. Daarmee blijft onzekerheid bestaan over de verhouding tussen de Nederlandse heffing en de aanspraken die belastingplichtigen aan het Unierecht kunnen ontlenen. Hoewel de OESO-afspraken op zichzelf niet rechtstreeks doorwerken in de Nederlandse rechtsorde kan een belastingplichtige de Nederlandse bijheffing wel via bezwaar en beroep ter discussie stellen en daarbij een beroep doen op artikel 32 van de richtlijn. In die procedure kan aan de orde komen welke betekenis deze bepaling heeft voor de betreffende veiligehavenregel en of de belastingplichtige daaraan rechtstreeks rechten kan ontlenen. De Nederlandse belastingrechter kan hierover prejudiciële vragen stellen aan het Hof van Justitie en is daartoe in bepaalde gevallen verplicht. Het Hof geeft uitleg aan het Unierecht. De Nederlandse belastingrechter beslist vervolgens, met inachtneming van die uitleg, over de Nederlandse bijheffing in het concrete geval. Het kabinet kan niet op de uitkomst van een dergelijke procedure vooruitlopen.
Daarnaast kan de Europese Commissie een inbreukprocedure beginnen indien Nederland zijn verplichtingen uit de richtlijn niet nakomt. Wanneer Nederland vervolgens geen uitvoering geeft aan een veroordelend arrest, kan de Commissie het Hof van Justitie verzoeken een forfaitaire som of een dwangsom op te leggen.

Ten tweede biedt het voortbestaan van de Wet minimumbelasting 2024, zonder de voorgestelde veiligehavenregels, geen oplossing voor de gevolgen van het niet opnemen van de Side-by-Side-afspraken in de nationale wetgeving. De Belastingdienst zou de bestaande Nederlandse heffingsregels moeten blijven toepassen, terwijl het internationaal overeengekomen kader uitgaat van toepassing van de nieuwe veiligehavenregels. Dit zal vragen oproepen over de verhouding tussen de Wet minimumbelasting 2024 en de internationale afspraken. Daardoor ontstaat onzekerheid over de verschuldigde bijheffing en kunnen afzonderlijke berekeningen en aanvullende rapportages nodig zijn. Daarnaast kan dit leiden tot fiscale en juridische geschillen . De Nederlandse wettelijke heffingsgrondslag voor de minimumbelasting blijft namelijk bestaan, maar de toepassing daarvan wordt complexer en minder voorspelbaar.
Dat komt niet ten goede aan de voorspelbaarheid en stabiliteit van het fiscale vestigingsklimaat. In het coalitieakkoord is gekozen voor een fiscaal stabiel vestigingsklimaat. Bedrijven nemen investeringsbeslissingen voor de lange termijn en moeten weten welke regels gelden om hun investeringen te plannen en hun fiscale verplichtingen na te komen. Het bedrijfsleven is daarom al in een vroeg

stadium bij de voorbereiding betrokken, onder meer via de belangstellendenbijeenkomst van 31 maart jl. en de internetconsultatie in juni. Daarmee konden belanghebbenden hun inzichten inbrengen en tijdig op de voorgenomen wijzigingen anticiperen. Het niet aannemen van het wetsvoorstel laat onzekerheid bestaan over de Nederlandse toepassing van de internationaal overeengekomen regels. Die onzekerheid kan aanleiding geven tot juridische procedures en de investeringsbereidheid onder druk zetten. Tijdige en consistente omzetting van de Side-by-Side-afspraken  draagt bij aan de zekerheid die bedrijven nodig hebben om in Nederland te blijven investeren.

Ten derde heeft het niet aannemen van het onderhavige wetsvoorstel gevolgen voor de internationale erkenning van de Nederlandse heffingsmaatregelen. Het stelsel van wereldwijde minimumbelasting kent een rangorde die bepaalt welke staat kan bijheffen. De toepassing daarvan berust op de erkenning van nationale maatregelen als kwalificerend. Binnen het peer review proces van het IF wordt beoordeeld of de nationale regelgeving voldoet aan de internationaal overeengekomen regels. Het niet omzetten van de veiligehavenregels in wetgeving kan gevolgen hebben voor die beoordeling. Welke maatregelen dit zou betreffen en welke gevolgen daaraan worden verbonden, moet binnen de daarvoor geldende procedures worden vastgesteld. Een eventueel verlies van kwalificerende status beëindigt de Nederlandse wettelijke heffing niet. Het kan wel betekenen dat andere staten de Nederlandse heffing niet langer op dezelfde wijze betrekken bij hun rangorderegels of verminderingen. Daardoor kan dubbele belasting ontstaan. De gevolgen hangen af van de concernstructuur, de betrokken heffingsmaatregelen en de toepasselijke veiligehavenregels. Verschillen in toepassing vergroten bovendien de onzekerheid en kunnen aanvullende administratieve lasten en geschillen veroorzaken.

Ten vierde raakt het niet aannemen van het wetsvoorstel ook Nederlandse groepsentiteiten die gebruik zouden kunnen maken van de voorgestelde vereenvoudigingen, de verlenging van de tijdelijke CbCR-veiligehavenregel of de gunstigere behandeling van kwalificerende fiscale stimuleringsregelingen. Zonder wetswijziging worden deze maatregelen niet in de Nederlandse wet opgenomen. Behoudens toepassing van een veiligehavenregel als gevolg van een beroep op het Unirecht zoals hierboven beschreven blijven de bestaande berekeningen en heffingsregels gelden. Daardoor kunnen de administratieve lasten en de bijheffing hoger uitvallen dan bij invoering van het wetsvoorstel. De Nederlandse binnenlandse bijheffing blijft van toepassing. Het Side-by-Side-pakket laat deze heffing eveneens intact, ook voor Nederlandse groepsentiteiten van Amerikaanse concerns.

Ten vijfde heeft de niet-implementatie ook gevolgen voor de aangifteverplichtingen. Op grond van artikel 13.1, derde en vijfde lid, van de Wet minimumbelasting 2024 kan indiening van een bijheffing-informatieaangifte (BIA) in een andere staat de Nederlandse indieningsplicht alleen vervangen als onder meer aan de Nederlandse vorm- en inhoudseisen wordt voldaan. Bij toepassing van de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel-veiligehavenregel volstaat voor de inkomen-inclusiemaatregel en de onderbelastewinstmaatregel een beperktere rapportage. Ontbreken daardoor gegevens die Nederland nog vereist, dan blijft indiening van een BIA in Nederland verplicht. Dit kan afzonderlijke berekeningen en rapportages voor Nederland noodzakelijk maken, met extra administratieve lasten voor bedrijven en uitvoeringswerkzaamheden voor de Belastingdienst. De rapportageverplichtingen voor de kwalificerende binnenlandse bijheffing blijven ook bij toepassing van deze veiligehavenregel bestaan.

De budgettaire gevolgen van het pakket zijn reeds bij de Startnota verwerkt in het inkomstenkader en betrokken bij de integrale budgettaire besluitvorming. De structurele derving is bij het wetsvoorstel geraamd op € 108 miljoen. Het niet aannemen van het wetsvoorstel kan zonder nadere beoordeling niet worden gelijkgesteld aan een even grote extra opbrengst. Daarbij moeten eventuele Unierechtelijke aanspraken en gedragseffecten worden betrokken. Een belangrijk deel van de raming hangt samen met minder verwachte verplaatsing van winsten en activiteiten naar Nederland. Het achterwege blijven van Nederlandse omzetting van de afspraken betekent niet vanzelf dat die verplaatsing alsnog plaatsvindt.

Tot slot is van belang dat het Side-by-Side-akkoord nodig was om het raamwerk van de wereldwijde minimumbelasting in stand te houden en een internationaal belastingconflict te vermijden. Het niet uitvoeren van afspraken waarmee Nederland zelf heeft ingestemd, kan de internationale fiscale en handelspolitieke spanningen vergroten en de geloofwaardigheid van Nederland als betrouwbare onderhandelingspartner schaden. Het kan bovendien bij andere staten twijfel oproepen over de bestendigheid van de afspraken en daarmee een brede en consistente implementatie bemoeilijken.

*4. Wijzigingen Wet minimumbelasting 2024*

De leden van de fractie van PRO vragen of het wetsvoorstel als zodanig de implementatie betreft van de gemaakte afspraken of dat er meer elementen zijn toegevoegd. De leden van de fractie van Volt vragen waarom het kabinet de wijziging van een recent ingevoerde wet nodig acht. Zoals hiervoor uiteengezet, acht het kabinet zich om meerdere

redenen gebonden om de afspraken uit het Side-by-Side-pakket om te zetten in wetgeving. Binnen dit geschetste kader hebben de EU-lidstaten, behalve met betrekking tot de inwerkingtredingsdatum van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel, geen beleidsruimte. Het kabinet kiest ervoor om het Side-by-Side-pakket integraal op te nemen in de Wet minimumbelasting 2024, maar voegt daar geen nieuwe elementen aan toe. Het onderhavige wetsvoorstel introduceert daarom vier nieuwe veiligehavenregels die volgen uit het Side-by-Side pakket en die niet reeds zijn opgenomen in de Wet minimumbelasting 2024:

1. Vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel;
2. Kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel veiligehavenregel;
3. Uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel; en
4. Kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel.

Daarnaast regelt dit wetsvoorstel dat de tijdelijke kwalificerend landenrapport-veiligehavenregel met een jaar wordt verlengd en bevat dit wetsvoorstel een technische wijziging voor multinationale groepen met een verslagjaar van 52 of 53 weken. Slechts voor de toepassing van de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel is er beperkte nationale beleidsruimte. Het Side-by-Side-pakket regelt dat deze veiligehavenregel van toepassing is op verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2026. Het Side-by-Side pakket biedt staten echter de keuzemogelijkheid om de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel onder bepaalde omstandigheden van toepassing te laten zijn voor verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2025. Nederland heeft van deze keuzemogelijkheid gebruikgemaakt en de daarvoor geldende voorwaarden eveneens in het onderhavige wetsvoorstel opgenomen.

*5. Budgettaire derving*

De leden van de fractie van PRO vragen hoe groot de budgettaire derving is als gevolg van de implementatie van het wetsvoorstel volgens meest recente inzichten. Zij vragen daarnaast  waarom het kabinet deze derving niet gedekt heeft binnen de winstbelasting waardoor deze ten laste komen van het geheel de rijksfinanciën/staatsschuld. De leden van de fractie van VOLT vragen de derving aan niet-Nederlandse bedrijven ten goede komt en in het totaalpakket wordt gecompenseerd door binnenlandse belastingplichtigen.

De budgettaire derving als gevolg van dit wetsvoorstel is geraamd op €108 miljoen. Dat is ook de meest recente inschatting van het budgettaire effect. Deze derving is vooral het gevolg van minder winstverplaatsing vanuit laagbelastende jurisdicties naar Nederland door multinationals. Het kabinet heeft ervoor gekozen deze derving reeds bij de Startnota te verwerken in het inkomstenkader. Daarmee

maakte dit onderdeel uit van de integrale budgettaire besluitvorming bij de start van het kabinet. In de startnota is een pakket maatregelen opgenomen waarin het totaal aan baten en lasten naar de mening van het kabinet evenwichtig verdeeld wordt over burgers alsmede bedrijven.

*6. Beleidsruimte en democratische controle*

De leden van de fractie van PRO vragen hoe het kabinet de zeer geringe dan wel afwezige beleidsruimte op het vlak van democratische controle beoordeelt. Het kabinet acht het aanpakken van belastingontwijking in een zo groot mogelijk internationaal verband de meest effectieve manier om de resterende BEPS[4]-risico's te adresseren. De wereldwijde minimumbelasting is een adequaat instrument om hieraan bij te dragen. Bij de totstandkoming van de Wet minimumbelasting 2024 heeft Nederland verschillende keuzes gemaakt waarvoor wel nationale beleidsruimte aanwezig was, bijvoorbeeld de keuze voor een separate heffingswet, de vormgeving als aangiftebelasting en de toepassing van de minimumbelasting op de BES-eilanden. Door middel van de memorie van toelichting wordt het parlement geïnformeerd over de verder invulling van nationale beleidsruimte. Het kabinet erkent evenwel dat het Side-by-Side pakket vrijwel geen nationale beleidsruimte biedt voor staten. Dit is echter inherent aan een systeem dat wereldwijd op dezelfde wijze dient te worden toegepast. Indien staten meer beleidsruimte zou worden geboden, zouden verschillen tussen staten immers ertoe leiden dat het systeem van de wereldwijde minimumbelasting in effectiviteit afneemt waarmee belastingontwijking minder doeltreffend kan worden aangepakt. De verschillende regels over de wereldwijde minimumbelasting, waaronder de veiligehavenregels in het onderhavige wetsvoorstel, dienen als een samenhangend geheel te worden beschouwd, zodat de wereldwijde minimumbelasting effect sorteert en het daarmee beoogde doel (het tegengaan van belastingontwijking) wordt gediend. Door de verschillende regels over de wereldwijde minimumbelasting in onderlinge samenhang te bezien, wordt namelijk voorkomen dat er mismatches kunnen ontstaan in de toepassing van de regels ten opzichte van andere staten, wat onzekerheid en mogelijk dubbele belasting en dubbele niet belasting tot gevolg kan hebben. Het is daarom van belang dat staten het samenhangende stelsel van regels rondom de wereldwijde minimumbelasting consistent in regelgeving opnemen. Dit om verschillen in de toepassing van de regels te verkleinen en de effectiviteit en voorspelbaarheid van het internationale belastingstelsel te waarborgen. Een eenduidige en uniforme uitleg van de regels is derhalve in het belang van belastingplichtigen. Daarnaast dienen de regels ook eenduidig te zijn geïmplementeerd voor de kwalificatie van de nationale regels over de minimumbelasting in het OESO peer review proces. Daarom heeft het

[4] BEPS staat voor Base Erosion and Profit Shifting. Hiermee wordt gedoeld op grondslaguitholling en winstverschuiving.

kabinet er tot nu toe telkens ervoor gekozen om de binnen het IF gemaakte afspraken over de wereldwijde minimumbelasting tijdig op te nemen in de Nederlandse wetgeving. Ook voor het Side-by-Side-pakket, dat uitgewerkt is in het onderhavige wetsvoorstel, hanteert het kabinet dit uitgangspunt. De democratische controle door het parlement wordt telkens geborgd door de wijzigingen in de Wet minimumbelasting 2024 door middel van een afzonderlijk wetsvoorstel in het parlementaire proces te brengen.

*7. Internationale inbreng*

De leden van de fractie van Pro vragen of het kabinet voornemens is internationaal zaken aan te kaarten wanneer toch blijkt dat multinationals uit de VS via de Amerikaanse safe harbour effectief onder de 15% uitkomen. Als onderdeel van het IF-akkoord is afgesproken dat eventuele substantiële risico's met betrekking tot het gelijke speelveld of grondslaguitholling en winstverschuiving aan de orde zullen worden gesteld om de gemeenschappelijke beleidsdoelstellingen van de wereldwijde minimumbelasting en het Side-by-Side systeem te waarborgen. Daartoe zal het IF een evaluatie ('stocktake') doen die in 2029 moet worden afgerond. Daarbij zal ook worden gekeken naar eventuele onbedoelde effecten zoals materiële concurrentieverstoringen tussen multinationale groepen en negatieve gedragseffecten. Het kabinet hecht sterk aan de toekomstige evaluatie om op te volgen hoe het Side-by-Side-systeem in de praktijk uitpakt en als nodig maatregelen te nemen om risico's met betrekking tot het gelijke speelveld of grondslaguitholling en winstverschuiving te ondervangen.

*8. Aanleiding internationale onderhandelingen*

De leden van de fractie van Volt vragen welke landen binnen de OESO de voorgestelde veiligehavenregels hebben geïnitieerd. In de tweede helft van 2025 is in het IF vonderhandeld over de manier waarop een belastingstelsel kan worden gekwalificeerd als gelijkwaardig aan de wereldwijde minimumbelasting voor multinationale ondernemingen (Pijler 2). Bij het IF zijn meer dan 140 landen aangesloten. Behalve over de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel veiligehavenregel (Side-by-Side Safe Harbour) is ook onderhandeld over de vereenvoudigde effectieve belastingtarief-veiligehavenregel, de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel en de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel. Deze onderhandelingen zijn gevoerd naar aanleiding van de verklaring van de ministers van Financiën van de G7-landen over 'wereldwijde minimumbelastingen' van 28 juni 2025.[5]

[5] Zie https://www.canada.ca/en/department-finance/news/2025/06/g7-statement-on global-minimum-taxes.html. De G7 bestaat uit Canada, de VS, het VK, Duitsland, Frankrijk, Italië en Japan.

*9. Internationale omzetting*

De leden van de fractie van Volt vragen welke landen de veiligehavenregels reeds in hun wetgeving hebben opgenomen. Het is het kabinet niet bekend welke landen de door het IF overeengekomen veiligehavenregels reeds in hun wetgeving hebben opgenomen. Het kabinet wijst er in dit verband op dat staten die de regels over de wereldwijde minimumbelasting in wet- en regelgeving hebben opgenomen zich ertoe hebben verplicht de kwalificerend equivalent minimumbelastingstelsel veiligehavenregel, de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel en de kwalificerende fiscale stimuleringsregeling-veiligehavenregel met terugwerkende kracht tot 1 januari 2026 in te voeren.

*10. Kwalificerend equivalent belastingstelsel*

De leden van de fractie van Volt vragen welke landen reeds nu hebben aangegeven van deze veiligehavenregel gebruik te willen maken. Tot nu toe heeft het IF de Verenigde Staten (VS) aangemerkt als een jurisdictie met een kwalificerend equivalent belastingstelsel.[6] Dit betekent dat multinationals met de uiteindelijkemoederentiteit (het hoofdkantoor) in de VS een beroep kunnen doen op deze veiligehavenregel. In verband met de vertrouwelijkheid binnen het IF kan het kabinet niet ingaan op eventuele andere verzoeken die zijn gedaan.

De leden van de fractie van Volt vragen hoe te voorkomen is dat het eventueel accorderen van een veiligehavenbesluit deels of geheel wordt genomen op basis van politieke druk. Het IF kan een jurisdictie alleen aanmerken als een jurisdictie met een kwalificerend equivalent belastingstelsel indien is voldaan aan de criteria voor zowel een kwalificerend binnenlands belastingstelsel als een kwalificerend wereldwijd belastingstelsel. Voor de kwalificatie van een jurisdictie voor de uiteindelijkemoederentiteit-veiligehavenregel moet zijn voldaan aan de criteria voor een kwalificerend binnenlands belastingstelsel. Voor beide veiligehavenregels vindt aldus een inhoudelijk beoordelingsproces plaats binnen het IF waarbij op basis van consensus wordt besloten. Ook de criteria op basis waarvan de beoordeling plaatsvindt zijn vastgesteld binnen het IF op basis van consensus.

De Staatssecretaris van Financiën,

[6] Zie https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/global-minimum-tax/central-record-of-legislation-with-transitional-qualified-status.html#qualified-sbs-regimes

Eelco Eerenberg